

I Księga Kronik

Rozdział 16

1. Przyniesiono więc Arkę Bożą i ustawiono ją pośrodku namiotu, jaki rozpiął dla niej Dawid, po czym złożono całopalenia i ofiary pojednania. 2. Gdy zaś Dawid skończył składanie całopaleń i ofiar pojednania, pobłogosławił lud w imieniu Pana. 3. I potem rozdał wszystkim Izraelitom, tak mężczyznom, jak i kobietom, każdemu po bochenku chleba, po kawałku mięsa i po placku z rodzynkami. 4. Ustanowił przed Arką Pańską niektórych lewitów z obsługi, aby sławili, dzięki czynili i wychwalali Pana, Boga Izraela: 5. Asafa - przełożonym, Zachariasza - jego zastępcą, potem Uzzjela, Szemiramota, Jechiela, Mattitiasza, Eliaba, Benajasza, Obed-Edoma i Jejela, [aby grali] na instrumentach: harfach i cytrach, Asafa zaś, [by uderzał] w cymbały dźwięczące; 6. Benajasza i Jachazjela, by stale trąbili przed Arką Przymierza Bożego. 7. Owego dnia postanowił Dawid po raz pierwszy, aby tak wielbiono Pana za pośrednictwem Asafa i jego braci: 8. Dzięki czynicie Panu, wzywajcie Jego imienia, głoscie dzieła Jego wśród narodów! 9. Śpiewajcie Mu, grajcie Mu psalmy, rozpowiadajcie wszystkie Jego cuda. 10. Szczyćcie się świętym Jego imieniem, niech się weseli serce szukających Pana! 11. Rozważajcie o Panu i Jego potędze, szukajcie zawsze Jego oblicza. 12. Pamiętajcie o cudach, które On zdziałał, o Jego znakach i sądach ust Jego. 13. Potomstwo Izraela, Jego sługi, synowie Jakuba, Jego wybrańcy! 14. On, Pan, jest naszym Bogiem, Jego wyroki obejmują świat cały. 15. Na wieki pamięta o swoim przymierzu - obietnicę dał dla tysiąca pokoleń. 16. Zawarł je z Abrahamem i przysięgę dał Izaakowi. 17. Ustanowił dla Jakuba jako prawo wieczne przymierze dla Izraela, 18. mówiąc: Dam tobie ziemię Kanaanu na waszą własność dziedziczną, 19. gdy was było niewielu - nieliczni i jako przybysze na niej. 20. Wędrowali od szczepu do szczepu, z jednego królestwa do drugiego ludu, 21. a nie pozwolił nikomu ich uciskać i z ich powodu karał królów: 22. "Nie dotykajcie moich pomazańców i prorokom moim nie czyńcie krzywdy!" 23. Śpiewajcie Panu wszystkie krainy, dzień po dniu głoscie Jego zbawienie! 24. Rozgłaszajcie Jego chwałę wśród pogan, Jego cuda wśród wszystkich narodów, 25. bo wielki jest Pan, godzien wielkiej chwały; wzbudza On większy lęk niż wszyscy bogowie, 26. bo wszyscy bogowie pogan to ułuda, a Pan uczynił niebiosą. 27. Przed Nim kroczą majestat i piękno, potęga i jasność w Jego przybytku. 28. Oddajcie Panu, rodziny narodów, oddajcie Panu chwałę i potęgę, 29. oddajcie Panu chwałę Jego imienia. Nieście ofiary i wchodźcie przed Jego oblicze, oddajcie pokłon Panu, odziani w święte szaty. 30. Przed obliczem Jego zadrzyj, ziemio cała! Umocnił On świat, by się nie zachwiał. 31. Niech cieszy się niebo i ziemia raduje. Mówcie wśród pogan: "Pan jest królem". 32. Niech szumi morze i co je napełnia, niech się weselą pola i wszystko, co na nich. 33. Niech tak się uradują drzewa leśne w obliczu Pana, bo nadchodzi, aby rządzić ziemią. 34. Chwalcie Pana, bo dobry, bo na wieki Jego łaska. 35. Mówcie: "Ratuj nas, Boże zbawienia naszego, zgromadź nas i wybaw spośród narodów, abyśmy wielbili święte imię Twoje i dumni byli z Twej chwały". 36. Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, od wieków

na wieki. A cały naród odpowiedział: Amen i chwalił Pana. **37.** [Dawid] pozostawił tam przed Arką Przymierza Pańskiego Asafa i jego braci, aby pełnili służbę ustawicznie przed arką, według porządku każdego dnia; **38.** i Obed-Edoma z jego sześćdziesięciu ośmiu braćmi, Obed-Edoma, syna Jedutuna, i Chosę jako odźwiernych; **39.** kapłana Sadoka i braci jego, kapłanów, [pozostawił] przed przybytkiem Pańskim na wyżynie, która jest w Gibeonie, **40.** aby stale składali Panu ofiary całopalne na ołtarzu całopalenia, rano i wieczorem - zgodnie z tym wszystkim, co napisane jest w Prawie Pana, które On zlecił Izraelowi. **41.** Z nimi byli Heman i Jedutun, i reszta wybranych, imiennie wyznaczonych, aby dzięki czynili Panu, bo na wieki Jego łaska. **42.** U Hemana i Jedutuna były przechowywane trąby i cymbały dla grających, i instrumenty towarzyszące pieśni Bożej. A synowie Jedutuna byli przy bramie. **43.** I wrócił cały lud - każdy do swego domu. Powrócił też Dawid, aby wnieść błogosławieństwo do swego domu.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.